

IN MEMORIAM Sven Meijer (1981-2021)

Sinds 2000 was Sven een trouwe speler op de speelavond van onze vereniging. Altijd goed gemust, rustig en vriendelijk. Veelal kwam hij in gezelschap van zijn vriend José, maar alleen kwam hij ook. Hij had er altijd veel zin in.

Hij ontwikkelde zich van een onervaren speler tot een leuke amateur badmintonner. Duidelijk zichtbaar met veel plezier en altijd gemotiveerd om te spelen. Niet altijd raakte hij de shuttle, maar de voltreffers waren loeihard. Soms had hij moeite met een bovenhandse slag, maar wat nauwelijks iemand anders lukt, lukte Sven wel: de shuttle alsnog onderhandse terug slaan. Zo'n slag was dan ook meestal een punt. Als het een andere speler in onze vereniging deze slag lukt wordt dit ook wel het svennetje genoemd.

Na afloop van de speelavond zaten hij en José vaak in de kleedkamer nog hele gesprekken te voeren. Ik was hiervan geregeld getuige en heb er van genoten. We maakten grapjes en soms wat serieuzere gesprekken.

Ook tijdens onze spaarzame feestjes was hij geregeld van de partij. Hij was afgelopen lustrum wegens ons 65-jarig bestaan wederom van de partij en genoot van ons samenzijn.

Wij wisten van zijn gezondheid, voor zover we weten heeft hij twee keer op onze speelavond een lichte epileptische aanval gehad. Dat Sven op deze jeugdige leeftijd aan zijn einde heeft moeten komen is verschrikkelijk. Wij wensen in eerste plaats de familie en vrienden en ook alle betrokken spelers veel sterkte toe in dit verlies.

In onze vereniging blijft Sven voortbestaan met zijn svennetje.

